

Algorytmy wokół Collatzowe

Grażyna Mirkowska & Andrzej Salwicki

Instytut Informatyki UKSW &
Dombrova Research , Dąbrowa Leśna

7 września 2021

Przedstawiamy główne punkty dowodu twierdzenia Collatza.

Część I - Obserwacje

Algorytm *CI* Collatza

```
var n: Nat ;  
    (* n jest liczbą naturalną >0, *)  
    (* działania są z Nat - ale co to jest Nat? *)  
read(n);
```

```
Cl: while  $n \neq 1$  do  
    if Parzyste(n) then  $n := n \div 2$  else  $n := 3n + 1$  fi  
od
```

Własności struktury Nat – przypomnienie

$$\text{Nat} = \langle N, +, 0, 1; =, <, \text{Parzyste} \rangle$$

N jest zbiorem,

$+$: $N \times N \rightarrow N$ funktor $+$ oznacza operację dodawania,

$0, 1$ wyróżnione elementy zbioru N

$=$ relacja równości

$<$ relacja mniejszości

parzyste   relacja parzystości

i prawdziwe są zdania

$$\forall_n n + 0 = n \tag{1}$$

$$\forall_{n,m} n + 1 = m + 1 \Rightarrow n = m \tag{2}$$

ponadto, dla każdej formuły Φ

$$(\Phi(0) \wedge \forall_n [\Phi(n) \rightarrow \Phi(n + 1)]) \rightarrow \forall_n \Phi(n) \tag{3}$$

Algorytm *C*/ Collatza powtórzony

Powtórzenie nie zaszkodzi. Program *C*1 jest idempotentny.

```
read (m);
```

```
n:=m;
```

```
Cl: while  $n \neq 1$  do  
      if Parzyste(n) then  $n := n \div 2$  else  $n := 3n + 1$  fi  
      od ;
```

```
n:=m;
```

```
while  $n \neq 1$  do  
  if Parzyste(n) then  $n := n \div 2$  else  $n := 3n + 1$  fi  
od
```

Program Collatza jest równoważny programowi C_1

```
while Parzyste(n) do n:=n/2 od;  
while  $n \neq 1$  do  
  K: 

|                                             |
|---------------------------------------------|
| n:=3n+1;<br>while Parzyste(n) do n:=n/2 od; |
|---------------------------------------------|

  
od
```

Lemat

Programy C_1 i C_1 są równoważne.

Zastępujemy

```
read(m);
```

```
n:=m;
```

```
while Parzyste(n) do n:=n÷2 od;
```

```
while n≠1 do
```

```
  K: n:=3n+1;  
     while Parzyste(n) do n:=n÷2 od;
```

```
od ;
```

```
n:=m;
```

```
while n≠1 do
```

```
  if Parzyste(n) then n:=n÷2 else n:=3n+1 fi
```

```
od
```


Nie zaszkodzi policzyć iteracje

```
read(m);  
x:=0; n:=m;  
while Parzyste(n) do n:=n/2 od;  
while n ≠ 1 do  
  n:=3n+1; x:=x+1;  
  while Parzyste(n) do n:=n/2 od;  
od ;  


---

n:=m;  
while n ≠ 1 do  
  if Parzyste(n) then n:=n÷2 else n:= 3n+1 fi  
od
```

Policzmy też liczbę dzielení

```
read)m);  
x:=0; z:=0; n:=m;  
while Parzyste(n) do n:=n/2 ; z:=z+1 od;  
while n ≠ 1 do  
  n:=3n+1; x:=x+1;  
  while Parzyste(n) do n:=n/2; z:=z+1 od;  
od ;  
-----  
n:=m;  
while n ≠ 1 do  
  if Parzyste(n) then n:=n÷2 else n:= 3n+1 fi  
od
```

Fakt

$$z > x$$

i niecałkiem z powietrza wzięte¹

Obserwacja

$$2^z > n \cdot 3^x$$

---

¹G. Mirkowska, A. Salwicki, *On Collatz theorem*, 2021, url:
<https://dabrowa.research.pl>

Popatrzmy

```
read(m);  
x:=0; z:=0; n:=m;  
while Parzyste(n) do n:=n/2; z:=z+1 od;  
while n ≠ 1 do  
  n:=3n+1; x:=x+1;  
  while Parzyste(n) do n:=n/2; z:=z+1 od;  
od ;
```

```
n:=m;  
while n ≠ 1 do  
  if Parzyste(n) then n:=n÷2; z:=z-1 else n:= 3n+1; x:=x-1 fi  
od
```

Teraz, po zakończeniu programu $x = 0$ i $z = 0$.

obliczmy $y = 2^z - n \cdot 3^x$

```
read(m);  
x:=0; z:=0; n:=m;  
while do n:=n/2; z:=z+1 od;  
while  $n \neq 1$  do  
  n:=3n+1; x:=x+1;  
  while Parzyste(n) do n:=n/2; z:=z+1 od;  
od ;
```

```
n:=m;  $y := 2^z - n \cdot 3^x$ ;  
while  $n \neq 1$  do  
  if Parzyste(n) then n:=n/2; z:=z-1; y:=y/2  
  n:=3n+1;  $y := y - 3^{x-1}$ ; x:=x-1; fi  
od ;
```

Teraz $x = 0 \wedge z = 0 \wedge y = 0$ nieprawdaż?

Zauważ, niezmiennie $n \bmod 1 \equiv y \bmod 1$

Niezmiennik

Niezmiennikiem drugiej instrukcji while jest $2^z = n \cdot 3^x + y$

```
read(m);  
x:=0; z:=0; n:=m;  
while do n:=n/2; z:=z+1 od;  
while  $n \neq 1$  do  
  n:=3n+1; x:=x+1;  
  while Parzyste(n) do n:=n/2; z:=z+1 od;  
od ;  
-----  
n:=m; y:= $2^z - n \cdot 3^x$ ;  
while  $n \neq 1$  do (*  $2^z = n \cdot 3^x + y$  *)  
  if Parzyste(n) then n:=n/2; z:=z-1; y:=y/2 (*  $2^z = n \cdot 3^x + y$  *)  
  else n:=3n+1; y:= $y \cdot 3^{x-1}$ ; x:=x-1; (*  $2^z = n \cdot 3^x + y$  *) fi  
od ; (*  $2^z = n \cdot 3^x + y$  *)
```

W drugiej pętli while można zapomnieć o n

```
read(m); n:=m;
```

```
:=0; z:=0;
```

```
while do n:=n÷2; z:=z+1 od;
```

```
while  $n \neq 1$  do
```

```
CI':   n:=3n+1; x:=x+1;
```

```
       while Parzyste(n) do n:=n/2; z:=z+1 od;
```

```
od ;
```

```
y:= $2^z - n \cdot 3^x$ ;
```

```
n:=m;
```

```
while  $3^x + y \neq 2^z$  do
```

```
  if Parzyste(y) then z:=z-1; y:=y/2
```

```
  else y:=y· $3^{x-1}$ ; x:=x-1;
```

```
od
```

Co z tego wynika?

Cztery lematy i twierdzenie.

Lematy 1 i 2 wynikają wprost z poprzedniego slajdu. Własność stopu tych programów *CI* i *IC* jest prawie udowodniona. Pozostaje do wykazania, że zapętlenie jednego programu ma miejsce wtedy i tylko wtedy gdy drugi program się zapętla.

Lemat 1 - Obliczeniu Collatza towarzyszy udane obliczenie trójkowe

Niech IC oznacza następujący program

```
while  $3^x + y \neq 2^z$  do
  if  $\neg \text{Parzyste}(y) \wedge (x = 0 \vee y < 3^{x-1})$  then Err:=true; exit fi;
IC:  if Parzyste(y) then z:=z-1;y:=y/2
     else y:=y- $3^{x-1}$ ; x:=x-1; fi
od ;
```

Fakt

Każde obliczenie algorytmu IC jest skończone.

Lemat 1

Jeśli dla liczby n obliczenie algorytmu CI jest skończone, to istnieją takie liczby naturalne x, y, z , że $n \cdot 3^x + y = 2^z$ i obliczenie algorytmu IC jest wolne od błędów.

Lemat 2 - Obliczenie trójkowe, bez błędu => skończone obliczenie Collatza

Lemat 2

Jeśli dla pewnych liczb n, x, y, z zachodzi równość $n \cdot 3^x + y = 2^z$ i obliczenie algorytmu *IC* jest wolne od błędu *Err*, to obliczenie algorytmu Collatza dla n jest skończone.

Lemat 3 nieskończone obliczenie trójkowe $\Rightarrow$ nieskończone obliczenie Collatza

Niech $\mathfrak{M}$ oznacza nie-standardowy model aksjomatów teorii dodawania.

$$\mathfrak{M} = \langle \mathbb{Z} \times \mathbb{Q}^+; +, \underbrace{(0; 0)}_0, \underbrace{(1; 0)}_1; = \rangle$$

Czyli uniwersum tej struktury to zbiór par $\langle k, w \rangle$ takich, że $k \in \mathbb{Z}$ jest liczbą całkowitą, a $w \in \mathbb{Q}^+$ to liczba wymierna dodatnia. Uwaga, gdy $w = 0$ to $k \geq 0$.

Operacja dodawania jest określona tak

$$\langle k, w \rangle + \langle k', w' \rangle = \langle k + k', w + w' \rangle.$$

Jedność to $\langle 1, 0 \rangle$, zero to $\langle 100 \rangle$.

Gdy $w \neq 0$ to element $\langle k, w \rangle$ jest *nieosiągalny* z zero przez dodawanie skończonej liczby jedynek.

Lemat 3

Dla każdego elementu nieosiągalnego w strukturze $\mathfrak{M}$ obliczenie algorytmu Collatza jest nieskończone.

Zamiast dowodu rozpatrz przykład obliczenia Collatza dla $n_\varepsilon = (5; \frac{1}{2})$. (Pamiętaj, działania w $\mathfrak{M}$ odbywają się oddzielnie na składowych par.) $(5; \frac{1}{2}) \xrightarrow{\cdot 3+1} (16; \frac{3}{2}) \xrightarrow{/2} (8; \frac{3}{4}) \xrightarrow{/2} (4; \frac{3}{8}) \xrightarrow{/2} (2; \frac{3}{16}) \xrightarrow{/2} (1; \frac{3}{32}) \xrightarrow{\cdot 3+1} (4; \frac{9}{32}) \xrightarrow{/2} (2; \frac{9}{64}) \xrightarrow{/2} (1; \frac{9}{128}) \xrightarrow{\cdot 3+1} (4; \frac{27}{128}) \xrightarrow{/2} (2; \frac{27}{256}) \xrightarrow{/2} (1; \frac{27}{512}) \xrightarrow{\cdot 3+1} \dots$
Spróbuj z parą $(5;0)$ i porównaj.

lemat

Jeśli dla pewnej trójki $\langle x, y, z \rangle$ obliczenie algorytmu IC jest nieskończone, to dla elementu n reprezentowanego przez tę trójkę obliczenia algorytmu Collatza jest nieskończone.

Lemat 4

Jeśli dla pewnego elementu ε obliczenie algorytmu Collatza jest nieskończone, to element ten jest nieosiągalny.

algorytm IIC poszukujący trójki wolnej od błędu

Niech element n będzie elementem nie-Collatowym, przyjmijmy $z = (\mu l)(2^l > n)$.

```
IIC:  read(n);
      x, x_s := 0; z_s := z; y, y_s := 2^z - n; Err := false;
      while 3^{x_s} + y_s ≠ 2^{z_s} do
        IC:  while 3^x + y ≠ 2^z do
              if odd(y) ∧ (x = 0 ∨ y < 3^{x-1})
                then Err:=true; exit fi;
              if odd(y) then y := y - 3^{x-1}; x := x - 1
                else y := y/2; z := z - 1 fi;
            od;
        if Err then
          x, x_s := x_s + 1; z, z_s := z_s + 2; y, y_s := 2^{z_s} + 3 · y_s; Err := false;
        else exit fi;
      od
```

Uwaga

Jeśli element n ma obliczenie Collatowe nieskończone, to algorytm IIC ma obliczenie nieskończone.

algorytm B4 z kolejką trójek

Daną dla algorytmu B4 jest liczba n , algorytm buduje drzewo Collatza i zwraca trójkę t , która reprezentuje liczbę n . Ale co gdy $n \notin DC$?

B4:

```
unit F4: class(m,x,y,z: Nat); end F4;

read(n); x:=0; y:=0; z:=0; m:=1; p:=new Kolejka;
while  $n \neq m$  do
  p:=put(new F4( $\langle 2 * m, x, 2 * y, z + 1 \rangle$ ),p);
  if  $m \bmod 3 = 1 \wedge m \neq 4$  then
    if  $((m - 1) \div 3) \bmod 2 = 1$  then
      p:=put(new F4( $\langle (m - 1) \div 3, x + 1, y + 3^x, z \rangle$ ),p);
    fi
  fi;
  t := first(p); m:=t.m;x:=t.x;y:=t.y;z:=t.z; p:=usun1z(p);
od
```

Fakt

Jeśli obliczenie Collatza dla n jest nieskończone to trójka $\langle x, y, z \rangle$ taka, że obliczenie algorytmu IC jest nieskończone, jest nieosiągalna.

Dowód lematu 4

Nie znamy, na razie, nieskomplikowanego dowodu tego lematu.
Zajrzyj tutaj: <https://lem12.uksw.edu.pl/wiki/Collatz>.

Twierdzenie Collatza

Twierdzenie Collatza

Dla każdej standardowej liczby naturalnej n , algorytm Collatza C **kończy** obliczenie z wartością $n = 1$.

Obliczenie algorytmu Collatza dla n jest albo skończone albo nieskończone. Na to by zaszedł pierwszy przypadek, potrzeba i wystarcza by istniała taka trójka liczb naturalnych, która reprezentuje n i by obliczenie trójkowe dla tej trójki było udane.

Na to by obliczenie Collatza było nieskończone, potrzeba i wystarcza by istniała taka trójka, że obliczenie trójkowe jest wolne od błędu i nieskończone.

W tym przypadku liczby n, x, y, z są nieosiągalne, nie należą do $\mathbb{N}$.

A więc dla każdej liczby naturalnej $n \in \mathbb{N}$ obliczenie algorytmu Collatza jest skończone!